

A kijárat

A lerombolt városban néhol orrfacsaró volt a bűz, néhol egészen elviselhető, néhol pedig nem lehetett mást érezni, mint a leomlott épületek por- és égett deszkaszagát. Az emberek a kevésbé szétmállott házakba húzódtak, a romok közül kibányászott takarókkal, ruhákkal, félig elégett könyvekkel, megperzselődött bútoralkatrészekkel bélelték ki vackaikat. Éjszakánként lélegzetviesszafojtva várták a dübörgést és az egyre ritkuló robbanásokat: a bombázók éjszakáról éjszakára kevesebb megsemmisítendő objektumot találtak, végül már csak azért dobtak le egy-egy bombát, hogy jelezzék a romhalmazban tengődőknek: nem mentek még el, itt vannak, élnek, figyelnek, nem hagyták magára a haldokló várost, áldozatukat.

Először a spájzokban felhalmozott tartalék fogyott el, utána a disznók következtek, majd a néhány tehén, birka és kecske. Ezeket követték a lovak és szamarak, végül a macskák, a papagájok, tengeri malacok, akváriumi halak, hörcsögök, deguk, vadászgörények, kanárik, galambok. Legutoljára az egerekre és a patkányokra került a sor, ám ezek a rágcsálók sem tartottak örökké. És ezután a kilátástalanság érkezett el, az éhezés halál-bűze, a hosszú haldoklás, az éhhalál labirintusa.

Egyetlen kijárata volt ennek a labirintusnak: Henta-Mentiu üzlete. Sokan próbáltak egyéb kijáratokat is felkutatni, csak hogy a város egy szigetre épült, s hét hídját még a háború elején megsemmisítették a nehézbombázó repülőgépek, a sziget körüli víz sodrása pedig olyan erős volt, hogy a legjobb úszókat is néhány percnyi küzdelem után pozdorjává zúzta a parti sziklákon. Maradt hát az egyetlen kijárat az éhhalál fondorlatos útvesztőjéből: Henta-Mentiu üzlete, ahol zsíros falatok, hatalmas sült húsokat vásárolhattak azok, akik meg tudták fizetni a kiszabott magas árat arannyal, ezüsttel, drágakövekkel.

Négyen dolgoztak Henta-Mentiuinak, négy jól táplált, markos fiatalember. Éjnek évadján, a repülőgépek zúgása közepette járták sorra a romokat, bemásztak az összedőlt házakba, és amelyikben hústra bukkantak, onnan serényen és nagy szakértelemmel kicibálták az élelmet az utcára, s ott egy kordéra halmozták.

A kordéról kezek, lábak, roncsolt testek kicsavart tagjai csüngtek alá...